# DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 3. | Katowice, dnia 1 lutego 1934 r. | Rok II.

TREŚĆ



# POCZTA.

## 10.

### Uwierzytelnianie odpisów wyciągów z rejestru handlowego.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 15. I. 1934 r. Nr. PW. 300/1/34 wyjaśnia się co następuje:

Wyciągi z rejestru handlowego, przedkładane urzędom pocztowym przez osoby, wystawiające pełnomocnictwa pocztowe imieniem zarejestrowanych osób prawnych, muszą być uwierzytelnione przez sąd lub notarjusza. Natomiast zgodność odpisu wyciągu z oryginalnym wyciągiem, uwierzytelnionym już przez sąd lub notarjusza, może być przy wystawianiu pełnomocnictw pocztowych stwierdzona tak przez sąd lub notarjusza, jak i przez urzędy państwowe i samorządowe.

Uwierzytelnienie podpisu mocodawcy na pełnomocnictwie pocztowem **przez sąd lub**

**notarjusza** w formie, stwierdzającej równocześnie uprawnienie mocodawcy do wystawienia pełnomocnictwa, mogą urzędy pocztowe uważać za dostateczny dowód uprawnienia i autentyczności podpisu mocodawcy. Natomiast pełnomocnictwo z tego rodzaju uwierzytelnieniem uprawnienia i podpisu mocodawcy, dokonanem nie przez sąd lub notarjusza, winny urzędy pocztowe uznać za niewystarczające i domagać się wykazania uprawnienia mocodawcy w sposób, przewidziany w przepisach wykonawczych do § 223 ordynacji pocztowej (II. P. 3 ).

No. P. P. 21 z dnia 17 stycznia 1934 r.

## 11.

## Nieprawidłowe postępowanie przez urzędy pocztowo-telegraficzne przy zwrocie paczek z książkami do firmy „Książka dla wszystkich" Sp. z ogr. odp. w Warszawie.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 22 stycznia 1934 r. Nr. PW. 601/14/34 powiadomiło tut. Dyrekcję Poczt i Telegrafów, że niektóre urzędy pocztowo-telegraficzne pobierają od abonentów wypożyczalni książek „Książka dla wszystkich" w Warszawie — przy zwrocie paczek do Warszawy opłaty za nadanie, pomimo tego, że opłaty te zostały uiszczone przy nadaniu w urzędzie pocztowo-telegraficznym Warszawa 2 oraz, że napisy na adresach pomocniczych odpowiadają warunkom zapodanym urzędom w zarządzeniu Dyrekcji Nr. 381 z 1933 r.

Fakt powyższy świadczy jedynie, że personel urzędów pocztowo-telegraficznych nie jest zaznajamiany należycie z wydanemi w tym kierunku zarządzeniami Dyrekcji — Nr. 381 z 1933 r. i Nr. PP. 40 z dnia 3 stycznia 1934 r. (Dz. Zarz. Dyr. P. i T. Nr. 1 z 1934 r. poz. 2).

W razie powtórzenia się podobnego wypadku winni zostaną ukarani.

No. P. P. 410 z dnia 26 stycznia 1934 r.

## 12.

## Adresy na przesyłkach nadchodzących z zagranicy.

Zostało stwierdzone, że urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne tut. okręgu, zwracają do miejsca nadania przesyłki, na których adres (imię i nazwisko) został zamieszczony w języku obcym, lub też nazwa urzędu przeznaczenia nie została zapodana zgodnie z brzmieniem zapodanem w spisie urzędów.

Ponieważ Światowa Konwecja Pocztowa w rodziale 1 art. 7 str. 70 tom II. P. 1 nie określa bliżej, w jakim języku ma być podany adres (imię i nazwisko), przeto poleca się urzędom pocztowo-telegraficznym wszystkie przesyłki, na których adres został zapodany w języku obcym (literami łacińskiemi) doręczać bezwzględnie adresatom, o ile nie zachodzi wątpliwość co do osoby tegoż. O ile chodzi o adres napisany literami obcemi (niełacińskiemi) przypomina się urzędom (agencjom) zarządzenie b. Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów No. 24 z 1926 r. poz. 62 ust. 4.

Odnośnie zapodawania nazw urzędu przeznaczenia przypomina się zarządzenie Dyrekcji Poczt i Telegrafów No. 115 z 1928 r.

Oprócz powyżej wykazanych usterek Dyrekcja również stwierdziła, że niektóre urzędy (agencje) pocztowo-telegraficzne nie są zaznajomione z specjalnemi przepisami regulującemi obrót pocztowy pomiędzy Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem, co wywołuje częste niepotrzebne nieporozumienia pomiędzy Polską a W. M. Gdańskiem. Dlatego poleca się dokładnie zaznajomić z częścią III przepisów zawartych w tomie II P. 12.

O ile zajdą jeszcze wypadki niestosowania się do powyżej podanych zarządzeń, Dyrekcja Poczt i Telegrafów będzie pociągała winnych do odpowiedzialności służbowej.

No. P. P. 20 z dnia 18 stycznia 1934 r.

## 13.

## Szczegółowe przeliczanie przyjętej od stron prywatnych gotówki bilonowej w rulonach.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że urzędnicy kasowi w niektórych urzędach pocztowych nie **przeliczają szczegółowo** przyjętej od stron prywatnych gotówki bilonowej w rulonach. Na przyjętą w ten sposób przy wpłacie gotówkę w bilonie wydają potwierdzenia dla wpłacającego na sumę uwidocznioną na dokumencie.

Przy późniejszym przeliczaniu gotówki nadanej w rulonach okazują się bądź to braki gotówkowe bądź to — ujawniają się destrukty lub fałszywe monety. Powyższy sposób załatwienia wpłat niezgodny jest z istniejącemi przepisami i powoduje cały szereg innych niekorzystnych konsekwencyj dla instytucji pocztowej.

Komunikując powyższe zwraca się uwagę urzędów (agencyj) poczt. w tym kierunku, by urzędnicy kasowi przeliczali szczegółowo wpłacaną przez strony gotówkę bilonową w rulonach w obecności wpłacających. Za wszelkie uchybienia w tym kierunku urzędnicy kasowi będą pociągani do surowej odpowiedzialności.

No. P. K. 67 z dnia 17 stycznia 1934 r.

## 14.

## Wypłaty doraźne z książeczek wkładkowych P. K. O.

Pocztowa Kasa Oszczędności otrzymuje często zażalenia od swoich klientów na urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, które nie mogą czasem dokonać wypłat doraźnych z książeczek wkładkowych P. K. O. rzekomo z braku gotówki. Przypominając urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym w tym względzie tut. okólnik No. 404 z r. 1933 należy unikać tego rodzaju wypadków a równocześnie celem zapobieżenia w przyszłości podobnem niedomaganiom Dyrekcja może wydać zezwolenie tym urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym, w których wpływy gotówkowe w godzinach porannych są małe i nie wystarczające na doraźne wypłaty z książeczek wkładkowych PKO. do zatrzymywania pewnej gotówki na te wypłaty niezależnie od gotówki mogącej być zatrzymaną na inne wypłaty pocztowe, czy też z rachunków P. K. O.

Zatrzymaną na doraźne wypłaty gotówkę urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne uzasadniałyby w rachunku miesięcznym z obrotów P. K. O., wpisując w kolumnie na to przeznaczonej obok kwoty, słowa „na wypłaty doraźne P. K. O.".

Wobec powyższego stanu rzeczy urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, w których zaszły wypadki niemożności dokonania wypłat doraźnych z książeczek wkładkowych P. K. O. z braku gotówki w godzinach porannych, przedstawią tu należycie uzasadnione wnioski na zezwolenie zatrzymania stosownej kwoty na te wypłaty.

No. P. K. 30 z dnia 13 stycznia 1934 r.

## 15.

## Usterki przy wypłatach zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich i t. p. zaopatrzeń stałych.

Przy kontroli wypłaconych zaopatrzeń i rent inwalidzkich stwierdził Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, że cały szereg urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych wypłaca zaopatrzenia bez upoważnienia do rąk innych osób.

Niektóre urzędy pocztowo-telegraficzne nie wykonują poleceń Wydziału Skarbowego, odnoszących się do wstrzymania wypłaty zaopatrzeń.

W innych wypadkach wypłacają urzędy zaopatrzenia osobom nieumiejącym pisać bez potwierdzenia własnoręcznych znaków odbiorców.

Często podają urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne we wykazach wypłaconych zaopatrzeń wyższe lub niższe sumy wypłaconych zaopatrzeń, niż wynosi suma wypłaconych zaopatrzeń wedle kart doręczeń.

Wskutek takich usterek Wydział Skarbowy nie uznaje dokonanych wypłat i zwraca odcinki kart doręczeń, co powoduje dużo niepotrzebnej pracy tak w Wydziale Skarbowym, jakoteż w Dyrekcji Poczt i Telegrafów i w urzędach pocztowo-telegraficznych. Dyrekcja przypomina urzędom właściwą instrukcję o wypłacie zaopatrzeń (Dz. U. No. 5 ex 1933 poz. 29 i poz. 30) oraz tut. zarządzenie Nr. P. K.- 18 z dnia 18. IX. 1933 r. — (Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 14/1933 poz. 103) i zaznacza z całą stanowczością, że w przyszłości za popełnienie powyższych usterek, będzie bezwzględnie wymierzała grzywny zapowiedziane w tem zarządzeniu.

No.-P.-K.- 18 z dnia 25 stycznia 1934 r.

# TELEGRAF I TELEFON.

## 16.

### Wykazy obciążenia przewodów telegraficznych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 2 stycznia br. No. TE 1830 anulowało zarządzenie z dnia 22. XI. 1919 r. No. 27581/322/XII ogłoszone w Dz. U. M. P. i T. No. 1 z 1920 r. a powtórzone w „Zbiorze podstawowych rozporządzeń Ministerstwa Poczt i Telegrafów“ wydanym w 1923 r. przez b. Inspektorat Poczt i Telegrafów w Katowicach.

W związku z powyższem zwalnia się urzędy i agencje od obowiązku przedstawiania nadal wykazów obciążenia przewodów telegraficznych przewidzianych powyższem zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

W terminarzu perjodycznych wykazów i sprawozdań przesłanym urzędowi (agencji) przy zarządzeniu Dyrekcji Poczt i Telegrafów z dnia 25. IX. 1931 r. Ldz: 2 16419/31 należy wykreślić w dziale „F — Inne“ pozycję 2 na str. 7 i poz. 4 na stronie 8.

No. TE. 1053 z dnia 13. I. 1934 r.

## 17.

### Zniesienie centrali telefonicznej Strzybnica.

Powiadamia się, że w związku z automatyzacją Katowickiej Sieci Okręgowej, z dniem 20. XI. 1933 r. została zniesiona centrala telefoniczna w Strzybnicy, a abonenci zostali przełączeni do centrali w Tarnowskich Górach.

Przełączenie powyższe nastąpiło wyłącznie ze względów technicznych, przyczem numeracja abonentów do czasu uruchomienia sieci automatycznej pozostaje nadal ta sama. Przy zamawianiu rozmów międzymiastowych i okręgowych obowiązuje nadal dotychczasowy sposób łączenia, t. zn. należy zamawiać Strzybnicę i żądany numer abonenta, natomiast połączenie uskutecznia centrala w Tarnowskich Górach.

No. TE. 209 z dnia 12 stycznia 1934 r.

## 18.

### Ruch telefoniczny między Polską a okrętami włoskiemi.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 9. VI. 1933 r. No. TE. 205 (: Dz. Zarz. Dyr. P. i T. Nr. 6 z 1933 r. poz. 47) powiadamia się, że dopuszcza się do ruchu telefonicznego między Polską a okrętami włoskiemi na morzu dalszy okręt włoski „Conte Verde“.

Ustalone opłaty z włoskiemi okrętami na morzu nie ulegają żadnej zmianie.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. TE. 205 z dnia 18 stycznia 1934 r.

## 19.

### Ruch telefoniczny z Turcją.

Z dniem 1 lutego br. dopuszcza się do ruchu telefonicznego między Polską i Turcją miejscowość Héréké w Turcji Azjatyckiej.

W związku z powyższem należy uzupełnić zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 5 lipca 1933 r. No. TE 2344 ogłoszone w Dz. Urz. M. P. i T. No. 19 z 1933 r. poz. 83.

No. TE. 205 z dnia 26. I. 1934 r.

## 20.

### Interpretacja okólnika Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. G.M.O. — 613 z dnia 5.X. 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z 1933 r.) o zwalczaniu nielegalnych urządzeń radjoodbiorczych.

Jeden z urzędów pocztowo-telegraficznych zwrócił się do Dyrekcji o wyjaśnienie wątpliwości, nasuwających się przy pobieraniu opłat radjofonicznych w związku z okólnikiem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 5. X. 1933 r. Nr. G. M. O. — 615 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z 1933 r.) w następujących wypadkach:

1. gdy radjopajęczarz zgłosi się w urzędzie pocztowo-telegraficznym w wyznaczonym mu przez organa policji terminie, z zamiarem uiszczenia tylko wstecznych opłat radjofonicznych (okólnik punkt 8 lit. b) bez zarejestrowania się i opłacenia bieżących należności radjofonicznych,

2. gdy radjopajęczarz zgłosi się po upływie wyznaczonego mu przez organa policji terminu — a przed nadejściem do urzędu orzeczenia starostwa i chce uiścić tylko część opłat wstecznych z równoczesnem zarejestrowaniem się i opłaceniem bieżących należności radjofonicznych,

3. gdy radjopajęczarz zgłosi się po upływie wyznaczonego mu przez organa policji terminu i chce opłacić tylko część opłat wstecznych bez zarejestrowania się,

4. kiedy opłaty radjofoniczne wsteczne należy pobierać za okres krótszy niż 6 miesięcy, a kiedy za okres dłuższy,

5. czy wsteczną opłatę radjofoniczną za 6 miesięcy należy obliczać zawsze w stosunku do daty zarejestrowania się, czy też od daty ujawnienia przez organa policji nielegalnego posiadania radjoodbiornika.

W związku z powyższem w myśl reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 12 stycznia 1934 r. Nr. G. M. O. — 620 wyjaśnia się, co następuje:

(Ad. 1, 2, 3) Gdy radjopajęczarz chce uiścić, czy to w terminie wyznaczonym mu przez organa policji, czy też po upływie tego terminu:

a) tylko wsteczne należności radjofoniczne bez zarejestrowania się,
b) część opłat wstecznych z zarejestrowaniem się,
c) część opłat wstecznych bez zarejestrowania się, należy zawsze niezależnie od wysokości kwoty opłatę przyjmować za pokwitowaniem (ale nie na druku radjofonicznym Nr. 1335) na rachunek należności przypadającej z tego tytułu. We wszystkich wypadkach nie należy wydawać zaświadczenia (druk Nr. 1335).

(Ad. 4) Opłaty radjofoniczne wsteczne należy pobierać zawsze, gdy radjopajęczarz chce je uiścić, czy to w części, czy też w całości. Stosownie do jego życzenia opłaty te mogą być pobrane za dowolny okres czasu, krótszy lub dłuższy, niż 6 miesięcy. O ile opłaty rodjofoniczne wsteczne są pobrane za okres krótszy, niż 6 miesięcy, wówczas nie należy wydawać zaświadczenia druk Nr. 1335.

(Ad. 5) Wsteczną opłatę za 6 miesięcy (18 zł.) należy obliczać w stosunku do daty zarejestrowania się.

Sposób zaliczania i rozliczania się z pobranych należności wymienionych pod 1, 2, 3, 4 i 5 podany jest w okólniku Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. G. M. O. — 613 z dnia 5. X. 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z 1933 r.)

Przy tej sposobności zwraca się uwagę, że postanowienia przytoczonego okólnika nie przez wszystkie urzędy są przestrzegane.

W szczególności niektóre urzędy nie dołączają do ogólnych rachunków miesięcznych „wykazów odszkodowań pobranych od posiadaczy nielegalnych radjostacyj odbiorczych, ujawnionych przez kontrolę“ (druk Nr. 1337), lecz przedstawiają je z opóźnieniem przy oddzielnych sprawozdaniach, czem utrudniają Dyrekcji kontrolę ogólnych rachunków miesięcz-

nych. Wykazy odszkodowań, jako załączniki do ogólnych rachunków miesięcznych winne być do tych rachunków dołączane razem z wykazami opłat pobranych z tytułu abonamentu radjofonicznego (druk M. P. i T. Nr. 1320).

W wykazach odszkodowań (druk Nr. 1337) wpisują niewłaściwie niektóre urzędy, prócz opłat wstecznych, także i opłaty bieżące (22 zł.). Do wykazów tych należy wpisywać tylko pełne opłaty wsteczne (18 zł. w myśl punkt 8 lit. b okólnika) wpłacone na skutek wezwania organów policji przed orzeczeniem karnem, oraz opłaty wsteczne (odszkodowawcze), już to wpłacone w części, już to w całości, orzeczone w trybie karno-administracyjnym (na skutek orzeczenia starostwa). Opłaty natomiast wsteczne wpłacone na skutek wezwania organów policji za okres krótszy, niż 6 miesięcy należy uwidaczniać tylko w wykazie opłat radjofonicznych (druk Nr. 1320) a nie w wykazie odszkodowań.

Ponieważ w niektórych urzędach miały wypadki żądania od rejestrujących swe radjoodbiorniki na skutek kontroli organów policji także opłat wstecznych uzależniając rejestrację od uiszczenia tych opłat, mimo, że ci nie wyrażali życzenia, a nawet wzbraniali się uiścić opłat wstecznych i nie żądali zaświadczenia druk Nr. 1335. Dyrekcja zaznacza, że postępowanie takie jest niewłaściwe i nieodpowiada intencjom okólnika Ministerstwa Poczt i Telegrafów, w myśl którego urzędy pocztowo-telegraficzne winny przyjmować opłaty wsteczne wówczas, gdy rejestrujący się chcą te opłaty dobrowolnie uiścić. W wypadkach tylko, gdy strona żąda zaświadczenia (druk Nr. 1335) należy jej zwrócić uwagę, że wydanie tego zaświadczenia może nastąpić po wpłaceniu kwoty 22 zł.

W końcu dodaje się, że jeden z urzędów pocztowo-telegraficznych wystąpił w kilku wypadkach z wnioskiem do Posterunku Policji o niesporządzanie doniesień karnych do starostwa na posiadaczy nielegalnych urządzeń radjofonicznych z tego powodu, że posiadacze tych urządzeń wyrównali dobrowolnie wsteczne i bieżące opłaty radjofoniczne. Postąpienie tego rodzaju jest niewłaściwe, bowiem radjopajęczarstwo winno być zawsze ukarane w drodze karno-administracyjnej.

Tenże sam urząd, będąc w posiadaniu zawiadomień organów policji (druk Nr. 1334) o wykryciu nielegalnych urządzeń radjoodbiorczych, na podstawie tych doniesień, nie czekając na orzeczenia starostwa, domagał się uiszczenia przez zainteresowanych wstecznych i bieżących opłat radjofonicznych, a kiedy ci odmówili żądaniu urzędu, urząd ten wystosował przeciw nim wnioski egzekucyjne o ściągnięcie w drodze przymusowej należności wstecznych i bieżących. Tego rodzaju postępowania należy zaniechać, gdyż w myśl punktu 7 ust. 4 okólnika na wstępie powołanego wsteczne (odszkodowawcze) opłaty radjofoniczne podlegają przymusowemu ściągnięciu tylko w takich wypadkach, gdy na mocy orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej, skazany na zapłacenie tych należności nie chce ich wyrównać na wezwanie urzędu pocztowo-telegraficznego.

Do powyższych wyjaśnień okólnika Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 5. X. 1933 r. Nr. G. M. O. — 613 (Dz. U. M. P. i T. Nr. 22 z 1933 r.) zechcą się urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne ściśle stosować.

No.-TE.-320 z dnia 22 stycznia 1934 r.

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
**KATOWICE, ul. Słowackiego 11, II. p. pokój Nr. 14.**

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

| | | |
|---|---|---|
| **roczna 4 zł. 80 gr.** | **półroczna 2 zł. 40 gr.** | **kwartalna 1 zł. 20 gr.** |

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516

„Drukarnia Śląska“ Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 10-14. **Cena 20 gr.**